

θεωρείται ως ένιαία ψυχοσωματική οντότητα. Τό σῶμα εἶναι «*ναός τοῦ ἐν ὑμῖν Ἀγίου Πνεύματος*» (Α΄ Κορ. στ΄, 19), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. Ἡ ψυχή περιβάλλει τό σῶμα (Ἰω. Δαμασκηνός) καί τό ζωοποιεῖ. Σῶμα καί ψυχή βρίσκονται σέ στενή σχέση, ἀλληλεπίδραση καί ἀλληλεξάρτηση.

Ὅταν λοιπόν μιλοῦμε γιά ψυχαγωγία, ἐννοοῦμε ὅλες ἐκεῖνες τίς ἐκδηλώσεις καί δραστηριότητες οἱ ὁποῖες ὀρθά καί ὠφέλιμα διδάσκουν, εὐχαριστοῦν, εἰρηνεύουν καί ἀναπαύουν τόν ἄνθρωπο σωματικά καί ψυχικά.

Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ψυχαγωγίας, τῆς χαρᾶς καί τῆς σωστῆς ψυχαγωγικῆς διασκέδασης εἶναι κάτι πού διδάσκεται στήν Ἀγία Γραφή. Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ μέγας προφητάναξ Δαβίδ, πρίν χρισθεῖ βασιλιάς, ὡς βοσκόπουλο καί μουσικός, βρισκόταν στό παλάτι τοῦ βασιλιᾶ Σαούλ καί τόν ψυχαγοῦσε καί τόν ἀνέπαυε στίς ὥρες τῆς θλίψης καί τῆς στενοχώριας του. Ὁ Δαβίδ μέ τό μουσικό του ὄργανο, τό ψαλτήρι,

καί τούς θρησκευτικούς ὕμνους πού συνέθετε, παρηγοροῦσε τούς ἀνθρώπους, τούς στήριζε, τούς δίδασκε, τούς δυνάμωνε τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα στό Θεό, διασκέδαζε τόν πόνο καί τήν ἀπογοήτευση πού προκαλοῦσε ἡ κακή συμπεριφορά δικῶν καί ξένων, ἔδινε τήν ἀληθινή χαρά καί ἀνάπαυση.

Στήν Καινή Διαθήκη χαρακτηριστικό παράδειγμα σωστῆς ψυχαγωγίας, χαρᾶς καί διασκέδασης εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου στό εὐφρόσυνο γεγονός τοῦ γάμου στήν Κανᾶ (βλ. Ἰω. β΄, 1 - 12). Ὁ Χριστός συμμετέχει στή χαρά τῶν ἀνθρώπων καί θέλει ὄχι νά στενοχωροῦνται, ἀλλά νά συνεχίσουν νά χαίρονται καί νά εὐφραίνονται. Εἶναι γι' αὐτό πού ὁ Ἰησοῦς ἔκανε τήν ἀρχή τῶν σημείων του στό γάμο στήν Κανᾶ, σ' ἓνα γεγονός προσωπικό καί ταυτόχρονα κοινωνικό. «*Τετήρηκε τόν καλό οἶνο ἕως ἄρτι*», φύλαξε τό καλό κρασί ὡς τό τέλος. Καί μαζί μέ τό καλό κρασί συντήρησε τήν ἀληθινή χαρά καί τήν καλή ψυχαγωγία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ Ἐκκλησία μᾶς διδάσκει ὅτι «*ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς*» (Ἰω. στ΄, 51), «*ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς*» (Ἰω. στ΄, 48) καί «*τό ὕδωρ τό ζῶν*» (Ἰω. δ΄, 10) εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Παρόμοια, «*ὁ καλός οἶνος*» πού εὐφραίνει καί διατηρεῖ τή χαρά καί τήν εὐχάριστη ψυχαγωγία τῶν ἀνθρώπων ὡς τό τέλος εἶναι καί πάλι ὁ Ἰησοῦς Χριστός.

Συμπερασματικά, μποροῦμε νά ποῦμε ὅτι ἡ ἀληθινή χαρά καί ψυχαγωγία στή ζωή τῶν ἀνθρώπων εἶναι συνδεδεμένη καί ταυτόσημη μέ τήν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στή ζωή μας. «*Οὐ γάρ ἐστίν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρῶσις καί πόσις, ἀλλά δικαιοσύνη καί εἰρήνη καί χαρά ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ*» (Ρωμ. ιδ΄, 17). Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς συμβουλεύει νά ἔχουμε «*τήν προκοπὴν καί χαράν τῆς πίστεως*» (Φιλιπ. α΄, 25). Δηλαδή νά νιώθουμε τή χαρά πού δίνει ἡ πίστη. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ ἀληθινή χαρά καί ψυχαγωγία μας εἶναι ἀγαθός καρπός πού προέρχεται ἀπό τήν ἐν Χριστῷ καί ἐν Ἀγίῳ

Πνεύματι ζωή μας. Ὅ,τιδήποτε ἄλλο εἶναι πρόσκαιρη «βρῶσις καί πόσις» πού ἱκανοποιεῖ προσωρινά, ἀλλά δέν χορταίνει τήν πνευματική πείνα τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι τό νερό τῆς Σαμαρείτισσας πού πολλές φορές τό ἔπινε, ἀλλά ἦταν πάντα διψασμένη (βλ. Ἰω. δ΄, 13).

Αὐτό, δυστυχῶς, ἐπιδιώκουν καί σήμερα οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι καί ἰδιαίτερα οἱ νέοι. Νά χορτάσουν μέ τά ξυλοκέρατα τῆς ἀσωτίας καί νά ξεδιψᾶσουν μέ τά θολά καί βρώμικα νερά αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἀκόμα καί ἡ «ψυχαγωγία» τῶν ἀνθρώπων ἔχει καταντήσει ψυχοφθορά.

Πολλοί ταυτίζουν τή διασκέδαση μέ τήν ψυχαγωγία καί νομίζουν ὅτι κάθε εἶδος διασκέδασης εἶναι καί ψυχαγωγία. Ὅμως, δέν εἶναι. Ὅπως ἔχουμε ἀναφέρει, ψυχαγωγία εἶναι ἡ καλή καί ὠφέλιμη ἀγωγή τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ἡ διασκέδαση, καί μάλιστα συνδυόμενη ἀπό τό σλόγκαν «μέχρι τελικῆς πτώσεως», παρα-